

χρωστήρος, είτε διὰ τῆς γραφίδος, είτε καὶ διὰ τοῦ ξίφους νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον, ἢ νὰ μὴ φροντίζῃ καθόλου περὶ αὐτοῦ, διὰ νὰ ᾔητε τελείως εὐδαίμων· μετὰξὺ Διογένης καὶ Ἀλεξάνδρου δὲν ὑπάρχουν μεσάζουσαι βαθμίδες . . . οἱ μικροὶ ὅμως ἡμῶν κοσμοπολιταὶ ἀνερχιχθήσαν ἤδη ἐνταυθα εἰς τὸ ὕψος τοῦ πρώτου.

Δυστυχῶς ὁ μεγαλοφυὴς καλλιτέχνης ἠναγκάσθη ἐξ ἑαυτοῦ νὰ λάβῃ πείραν τῆς ἀσταθείας πάσης ἐπιγείου εὐτυχίας. Ὅτε εἶχε φθάσει εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης του καὶ ἐν ᾧ μάλιστα ἀπετελείονε μίαν μεγάλην εἰκόνα του „τοὺς γάμους τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης“ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Καθίκων ἐν ἔτει 1686, ἤρκεσεν ἐλαφρον στραβοπάτημα νὰ καταρρίψῃ αὐτὸν τοῦ ἱκνώματος καὶ νὰ θέσῃ αἰφνίδιον τέρμα εἰς τὸν ἐνδοξὸν αὐτοῦ βίον. Διὰ τὸν Μουρίλλον αὐτὸς ἦτον ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του.

— Ἡ εἰκὼν τοῦ Κray, καὶ τούτου ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Μονάχου, παρίστησιν ἐν τῶν ποιητικωτέρων σικελικῶν ἐθιμῶν, καθ' ὃ αἱ γυναῖκες τῶν ναυτιλλομένων διάγουσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας

Παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ὥς εἰ ποθοῦσαι τὴν ἀμεσωτάτην γειτονεῖαν τῆς ὑγρᾶς ὁδοῦ, ὅπου περιπλανᾶται ὁ προσφιλεὺς σύζυγος. Ἐκεῖ ἀποκοιμίζουσι μετὰ καθημερινὸν ἐν ταῖς θεριναῖς ὥραις λουτρὸν καὶ τὰ μικρά των, τὰ ὅποια βαυκαλίζει ὁ φλοῖσβος τῶν ὑδάτων. Εἰκόνα οὕτω νοουμένης εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα μητρικῆς εὐδαιμονίας παρέχει τὸ καλλιτέχνημα τοῦ γερμανοῦ ζωγράφου.

— Ἡ ἄλλοτε λαμπρότης καὶ μεγαλοπρέπεια τῆς ῥωσικῆς μοναρχίας παρὰ τὰς ὀχθὰς τοῦ Νέβα, τὰ ἐκ πάγου ἀνάκτορα τῆς αὐτοκρατείας Αἰκατερίνης τῆς Β'. ἐνθα ἡ Μεσσαλίνα αὕτη τοῦ βορρᾶ ἐτέλει τὰ ὄργια αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνονται τὴν σήμερον μετὰ πλείονος μεγαλοπρεπείας ἐν τῷ κόσμῳ τῶν καθημερινῶν θαυμάτων, τῇ Ἀμερικῇ. Χάριν τῶν Ἀποκρέφ μέλλει ἐκεῖ ν' ἀνεγερθῇ τὸ πρωτο-

τυπώτατον κτίριον τῶν νεωτέρων χρόνων ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Ἁγίου Παύλου, πόλεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἐδόθη ὑπὸ τινος Σκώττου, Χούτιχων λεγομένου καὶ γνωστοῦ διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτοῦ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν πάγον καὶ τὴν ἐκ πάγου ἀρχιτεκτονικὴν. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ σχεδιάσμα εἶχεν ἀπορριφθῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Ἁγίου Παύλου, μολὶς δὲ τὸ δεύτερον ἐθεωρήθη ὑπ' αὐτῶν ἀρκούντως ὡραῖον καὶ μεγαλοπρεπές, καὶ τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τοῦ διὰ τῆς ἡμετέρας εἰκόνης παριστανομένου οἰκοδομήματος, τοῦ ἐπιβλητικωτάτου καὶ θαυμασιωτάτου πάντων ὅσα μέχρι τοῦδε εἶδεν ἡ γῆ τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ μαγεία τοῦ ἐκ παχέος κρυστάλλου ὑψηλοτάτου ἐκείνου κτιρίου, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀργυροχρόου ἤλεκτρικοῦ φωτὸς πανταχόθεν καταυγάζονται καὶ τοῦ ὁποίου τὰ σχήματα ἐν τῇ φανταστικῇ αὐτῶν λαμπρότητι ἀποκτωσὶν ἐν ὅλῳ ἰδιαίτερον θέλγητρον ἐν μέσῳ τῆς σκοτεινῆς τοῦ χειμῶνος νυκτός, δυσκόλως βέβαια δύναται ν' ἀποδοθῇ δι' οἰαδήποτε εἰκόνας ὅσον τελεία καὶ ἀν ὑποτεθῇ αὕτη. Τὸ ὅλον οἰκοδόμημα θὰ ἔχῃ εὖρος ἀπέραντον, ὁ μέγιστος δ' αὐτοῦ πύργος, περικυκλούμενος ὑπὸ τεσσάρων μικροτέρων, θὰ ἔχῃ ὕψος 130 ποδῶν. Ἀνωθεν δ' αὐτοῦ εἰς ὕψος 150 ποδῶν θ' ἀναπετασθῇ ἡ σημαία τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου, εἰς ὃ εἰσέρχεται ὁ κόσμος διὰ τινος γοθδικῆς ἀψιδωτῆς πύλης, εὐρίσκονται λαμπραὶ στοαί, ὧν οἱ τοῖχοι φαίνονται ὥς εἰ σπινθηροβολοῦντες εἰς τὸ ἀργυρόχρουν ἤλεκτρικὸν φῶς. Αἱ στοαὶ αὗται θὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς παγοδρομίας καὶ διαφόρους ἄλλας ἐπὶ τοῦ πάγου διασκεδάσεις, ἐν ᾧ αἱ κυρίως ἀποκριάτικαι ἐορταὶ θὰ γίνωσιν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ μεγάρου. Οὕτω λοιπὸν οἱ εὐτυχεῖς Ἀμερικανοὶ βλέπουσιν ἰδίους ὄμμασι πραγματοποιούμενα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡμεῖς οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι τὸ πολὺ ἠκούσαμεν συμβαίνοντα μόνον εἰς τὰ παραμύθια, εἰς τὴν βίον μας δὲ οὐδὲ καὶ τὰ ἐφαντάσθημεν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΕΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
τοῦ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΑΣΩΠΟΥ.
1886. Ἔτος εἰκοστόν. Ὁλην τὴν ἀκμὴν τῆς εἰκοσαετοῦς αὐτοῦ ἡλικίας ἔχει τὴν ἐργον τοῦ εὐφυοῦς λογογράφου καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐκ σελίδων αὐτὴν τὴν φορὰν 550 καὶ 34 τυπογραφικῶν φύλλων, ὧν τὰ πλεῖστα μαρτυροῦσι τὴν ἀκαταπόνητον τοῦ Ἐκδότου γονιμότητα. Δὲν χωρεῖ ἡ στενὴ αὐτῇ *Βιβλιοθήκη* εὐρεῖαν ἀνάλυσιν ἢ ἀπλὴν καὶ ἀναγραφὴν τῶν ἀρθρῶν τοῦ ὀγκώδους τούτου τόμου, ὅπου τόσον ἀπρόσδοκτος περὶ γυναικῶν καὶ παντοφυλῶν λόγος καὶ τόσον ἀσπλαγχνὸς ἐξοφλήσις παλαιοῦ λογαριασμοῦ. Πᾶσαν ἄλλην πρὸς περιττὸν τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου ἐπαινον χρονοτριβὴν ἢ ἀντικαταστήσῃ ἢ θερμὴν ἀπὸ μέρους ἡμῶν πρὸς πάντα φίλον τῆς *Κλειῶς* σύστασις καὶ παρακίνησις, ὅπως ἀντὶ πέντε μόνον δραχμῶν ἀποκτήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο βιβλίον.

28. ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι

τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Κ. ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΙΔΟΥ, καθηγητοῦ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ τῆς Σμύρνης. Ἐκδοσις δευτέρα ἐπιτυ-

χημένη. Ἐν Ἀθήναις 1885. σελ. δ' καὶ 252. — Ὡς βραχεῖαν, ἀλλὰ περιεκτικὴν σύστασιν τῆς χρησιμότητος τοῦ βιβλίου τούτου, γεγραμμένου διὰ γυμνασιακούς μαθητάς, προσέτι καὶ εἰς πάντα λόγιον, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ὡραίαν ἰδέαν σοφοῦ Γερμανοῦ, οὗ τὸ κύρος ἐπικαλεῖται καὶ ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ προμετωπίδι τῆς Γραμματολογίας. „Ὅσον καὶ εἶνε παρὰ δόξαν, δλίγοι, νομίζω, θ' ἀντεῖπωσί μοι δι' ἀσχρησθέντι, ὅτι τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀπομακρυσμένων ἐκείνων προγόνων ἡμῶν καὶ πρώτων διδασκάλων, τὰ ἐπὶ τοῦ Ὀμήρου, τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος, τὰς δημογραφίας τοῦ Δημοσθένους καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ Φειδίου, ἐὰν διαμφοβηθῇ αὐτοῖς ὁ στέφανος, οὐδὲν τῶν ἐνδοξοτάτων προϊόντων τῶν μεταγενεστέρων καὶ μαθητῶν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ ὑπερβάλῃ.“ (Max Müller, Νέα Μαθήματα, τόμ. Β', σελ. 14).

29. ΟΡΦΑΝΟΣ, πρωτότυπος μυθιστορικὴ τραγωδία εἰς μέρη τέσσαρα, ὑπὸ ΧΑΡΑΛ. Κ. ΜΑΝΔΡΟΥ. Ἐν Ἀθήναις 1886. Σελ. ζ' καὶ 76. Ὁ γνωστὸς ἐκ τοῦ *Εὐχρησίδου* τῆς *Ἐμπορικῆς ἀλληγογραφίας* καὶ εὐπαίδευτος συγγραφεὺς τοῦ ἐμμέτρου καὶ πρωτοτύπου τούτου δράματος λέγει ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ προκειμένου ἔργου τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατα: „Καταπιεζόμενος ὑπὸ ἀνυπερβλήτου στενοχωρίας καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀνίαν καὶ τὴν πειρασμοπεύραν ἐπειρημὴν πολλάκις ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολῆς μου νὰ εὐρῶ ἀδῶναι τινὰ ἐνασχόλησιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν τὴν ὑπερβασιν τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ δωματίου μου. Ὡστε ἐὰν δὲν εἶχον ἀνάγκην σαφεστέρως τινὸς ἐξηγήσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ πονηματίου τούτου, θὰ ἠδυνάμην νὰ περιορίσω ὅλην τὴν φλυαρίαν μου ἐν ταῖς δυοσι τούτοις στίχοις:

„Ἐργαζαίμην τοὺς στίχους τούτους ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολῆς μου, Μόνον διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀνίαν τῆς ψυχῆς μου.“